

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ เพื่อสร้างแบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาพยาบาลระดับอนุปริญญา ที่มีคุณภาพสูง มีลำดับชั้นในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น

1. กลุ่มตัวอย่าง เพื่อการวิเคราะห์และหาค่าความตรงเชิงจำแนก ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสายน้ำผึ้ง โรงเรียนสตรีวัชรเมธี และโรงเรียนสตรีวัดอัมรินทร์ จำนวน 250 คน (แบบสอบ 1 ฉบับใช้สอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน)

2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์, หาค่าความเที่ยง, ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าความตรงเชิงพยากรณ์ ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และ 2 รุ่นละ 50 คน จำนวน 100 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทำการสร้างแบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาพยาบาลระดับอนุปริญญาซึ่งประกอบด้วยแบบสอบย่อย 5 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์ แบบสอบความรู้ทางภาษา แบบสอบความถนัดทางการพยาบาล แบบสอบวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1 และ 2 จำนวน 200 ข้อ ใช้เวลาสอบ 5 ชั่วโมง

2. นำแบบสอบไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 250 คน แล้วทำการปรับปรุงข้อสอบ เลือกเอาเฉพาะข้อที่ดีไว้ใช้ต่อไป ปรากฏว่ามีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 166 ข้อ ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง 20 นาที

3. นำแบบสอบที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว จำนวน 166 ข้อ ไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

ทั้ง 2 กลุ่ม ทำการวิเคราะห์หาค่าระดับความยาก, อำนาจจำแนก, ค่าความเที่ยง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบสอบและค่าความตรงของแบบสอบ ต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อ

หลังจากวิเคราะห์ข้อด้วยเทคนิค กลมสูงกลมต่ำ 50% เพื่อหาค่าระดับความยาก อำนาจจำแนก แล้วทำการคัดเลือกข้อที่ดีโดยพิจารณาทั้งอำนาจจำแนกและค่าระดับความยากรายข้อของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 รวมกัน โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกคืออำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ถือว่ามีอำนาจจำแนกสูง และค่าระดับความยากตั้งแต่ .10 ถึง .70 ถือว่าเป็นขอยาก พบว่า จากข้อสอบเดิม จำนวน 166 ข้อ มีข้อสอบที่ดีที่ควรพิจารณาเลือกไว้ จำนวน 95 ข้อ ส่วนอีก 71 ข้อ ได้พิจารณาตัดทิ้งไป ซึ่งข้อสอบที่ได้เลือกไว้ได้แก่

1.1	แบบสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์	จำนวน 14	ข้อ
1.2	แบบสอบความรู้ทางภาษา	จำนวน 24	ข้อ
1.3	แบบสอบความถนัดทางการพยาบาล	จำนวน 17	ข้อ
1.4	แบบสอบวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1	จำนวน 21	ข้อ
1.5	แบบสอบวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 2	จำนวน 19	ข้อ

2. ค่าความเที่ยงและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบสอบ

จากการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบด้วยสูตร ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Kuder-Richardson Formular 20) พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าระหว่าง .777 ถึง .831 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบสอบทุกฉบับมีค่าตั้งแต่ ± 2.01 ถึง ± 2.76

3. ค่าความตรงของแบบสอบ

3.1 ความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบ โดยใช้คะแนนจากแบบสอบทุกฉบับของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 รุ่น 1 เป็นตัวพยากรณ์ และใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ประจำภาคเรียนที่ 1 เป็นเกณฑ์ แล้วคำนวณหาค่าความตรงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า

ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์ ความรู้ทางภาษา และความถนัดทางการพยาบาลไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1, ฉบับที่ 2 และฉบับรวมของทั้ง 2 ฉบับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .01 และ .01 ตามลำดับ

3.2 ความตรงเชิงจำแนกของแบบสอบ

โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบแต่ละฉบับที่ได้จากการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 รุ่น 2 แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า

ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์, ความรู้ทางภาษา, แบบสอบวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1 และ 2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติตามลำดับ แต่ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบความถนัดทางการพยาบาลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า เฉพาะแบบสอบความถนัดทางการพยาบาลเท่านั้นที่สามารถจำแนกให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ได้อย่างชัดเจน

↓ การอภิปรายผล

1. จากแบบสอบที่สร้างขึ้นทั้ง 5 ฉบับจะเห็นได้ว่ามีจำนวนข้อสอบที่มีคุณภาพสูงเพียงหนึ่งในสามของจำนวนข้อสอบที่สร้างขึ้นครั้งแรกเท่านั้น (95 จาก 280 ข้อ) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะการสร้างคำถามและตัวเลือกของข้อสอบแต่ละข้อยังไม่ดีพอ ซึ่ง

มาร์แชล แล เฮลส์¹ (Marshall and Hales) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าคำถามมีความซับซ้อนมากพอ และตัวเลือกทุกตัวที่สร้างขึ้นมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneity) ดีแล้ว จะทำให้การระดับความยากของข้อสอบนั้นสูงขึ้นด้วย ขณะเดียวกันค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการเรียนรู้เดิม ความสามารถในการสร้างคำถามแต่ละข้อ ความคลุมเครือของข้อสอบและการระดับความยากของแต่ละข้อ

2. ค่าความเที่ยงของแบบสอบทุกฉบับมีค่าค่อนข้างสูง (.777 ถึง .831) ทั้ง ๆ ที่ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก อาจจะเป็นเพราะมีความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างสูง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ อนาสตาซี (Anastasi) ที่สรุปไว้ว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาค่าความเที่ยงมีความเป็น วิวิธพันธ์ (heterogeneity) แล้ว จะเป็นผลให้ความเที่ยงนั้นสูง² ด้วย

3. การที่ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์, แบบสอบความรู้ทางภาษา และแบบสอบความถนัดทางการพยาบาล มีค่าต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคะแนนที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการหาความตรงเป็นเพียงคะแนนเฉลี่ยสะสมของการเรียนเพียงหนึ่งภาคการศึกษาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ ซอลดา พันธเสนา³ ในการวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาพยาบาล วชิรพยาบาล

¹J.C.Marshall and L.W. Hales, Classroom Test Construction, (Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company, 1971), pp.225-232.

²Anne Anastasi, Psychological Testing, 3rd, (London: The Macmillan Company, 1968), p.92.

³ซอลดา พันธเสนา, การวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาพยาบาล วชิรพยาบาล ปีการศึกษา 2517, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, แผนกวิชาวิจัยการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

พบว่า ความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบคัดเลือกทุกฉบับ (คณิตศาสตร์, ภาษาอังกฤษ, วิทยาศาสตร์ และความถนัดทางการเรียน) มีค่าต่ำไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน

4. ค่าความตรงเชิงจำแนกของแบบสอบ ซึ่งหาได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ปรากฏว่า เฉพาะแบบสอบความถนัดทางการพยาบาล เท่านั้นที่คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาพยาบาลสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนแบบสอบอีก 4 ฉบับนั้น คะแนนเฉลี่ยของประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง ๆ ที่นักศึกษาพยาบาลน่าจะได้คะแนนสูงกว่า เพราะเป็นกลุ่มที่ผ่านการคัดเลือกเข้าไปแล้ว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาค่าความตรงมีขนาดเล็ก ซึ่งอาจทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อนได้⁴

ขอเสนอแนะ

1. ก่อนที่จะทำการสร้างแบบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาพยาบาล ผู้สร้างควรได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการศึกษาพยาบาลก่อน แล้วนำองค์ประกอบนั้นมาเป็นโครงสร้างสำหรับแบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาพยาบาลต่อไป นอกจากนี้ผู้สร้างแบบสอบคัดเลือกของแต่ละสถาบัน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ที่มีคุณภาพดีไว้ใช้ในวงการศึกษาพยาบาลต่อไป

2. ควรมีการปรับปรุงแบบสอบชุดนี้ต่อไป โดยนำไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น เพื่อจะได้ผลการวิเคราะห์ของคุณภาพรายข้อที่ถูกต้องและแน่นอนยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁴J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, 5th. ed. (Tokyo: McGraw-Hill Koyakusha, Ltd., 1973), p. 419.

3. ควรทำการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบชุดนี้ด้วยวิธีอื่น ๆ บาง เช่นการสอบซ้ำ (Test-Retest) วิธีแบ่งครึ่งแบบสอบ (Split-half Method) ฯลฯ เพื่อจะได้อรรถาธิบายค่าความเที่ยงแบบต่าง ๆ

4. เกณฑ์ที่นำมาใช้ในการหาค่าความตรงเชิงพยากรณ์ ควรเปลี่ยนเป็นเกณฑ์อื่นบ้าง เช่น ใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมของตลอดหลักสูตร หรือใช้วิชาเฉพาะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวทำนาย ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย